

DIRECTOR:
ALEXANDRU RUSU

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIJA
BLAJ—JUD. TARNAVA MICĂ:

INSERATE:
în șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
:: :: învoială :: ::

Unitatea

REDACTOR:
Dr. AUGUSTIN POPA

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Revistă bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

România și Italia

Săptămâna trecută, în 25 Februarie c. s'a semnat, la Roma, un acord comercial italo-român, cărui importanță iese bineșor din cadrul actelor precedente de guvernământ și care cere să fie cântărit în balanța specială a faptelor de mare calibru.

Ca orice act comercial, acordul semnat Marția trecută personal de premierul italian și de ministrul nostru de finanțe, d. V. Madgearu, va avea răsunet de toate o repercusiune favorabilă în domeniul gospodăriei noastre, grăbind în frumoasă măsură consolidarea economică-financiară a țării. Lucrat cu multă grijă, acordul acesta e socotit de specialiști drept o lucrare completă, îmbrățișând toate chestiunile care interesează economia națională a ambelor țări, cu și toate litigiile ce ar putea să survină. Iar asigurarea unui deșeu, atât de important cum este Italia, pentru produsele noastre agricole, apoi consolidarea taxelor vamale pentru porumb, vite, cherestea și altele și, în sfârșit, aplicarea regimului tarifului minimal și a clauzei națiunii celei mai favorizate pentru tot restul produselor noastre, sunt stipulațiuni de prima importanță economică, deschizând țării noastre eminamente agricole perspective din cele mai îndrăgitoare.

Convenția aceasta — care, evident, asigură prin acordarea tarifului minimal pentru produsele industriilor indigene, avantajii foarte însemnate și Italiei — are însă și o importanță politică, ce nu poate fi trecută cu vederea. Până de curând raporturile noastre cu această țară, nu erau din cele mai splendide și anume cochetării italiene spre Budapesta lăsau să se întrezărească chiar semne de ostilitate destul de vădită. De când însă guvernul nostru a pornit tratativele pentru această apropiere de ordin economic, Italia s'a dovedit (ca bunăoară în cazul recent dela Haga) mult mai înțelegătoare față de interesele noastre, iar acum, după semnarea convenției, se dă ca sigur, că sentimentele statului italian față de România vor lua formă și mai promițătoare.

În afară de aprecierile elogioase și unanime ce ni-se aduc acum în presa italiană, ne întărește în această credință și declarația făcută, în legătură, de d. I. Maniu, președintele Consiliului de miniștri, care a subliniat că „în afară de orice sentimentalism, există între România și Italia o puternică comunitate de interese... pentru intensificarea căreia se va face din partea noastră tot ce se poate”. „România, a mai spus d. I. Maniu, are tot interesul de a merge în deplin acord cu Roma, chiar dacă n'ar fi o națiune latină. După ce însă este, trebuie să ne bucurăm, că o fraternitate de sânge, o afinitate de limbă și caracter, poate înlesni reciproc înțelegere pentru un acord tot mai desăvârșit”.

Alături de întregă țara, dorim și noi ca începutul atât de mulțumitor să poată înregistra aceleași succese și în fazele ulterioare ale raporturilor noastre cu Italia soră, a cărei prietinie nu ne este și nu poate să ne fie, indiferentă. (ar.)

Apostolia mirenilor

Importanța mișcării pornite și în biserica noastră — Pilde grăitoare din trecut și prezent — Cum se pot atinge rezultatele cele mai bune

de Prof. DUMITRU NEDA

Programul vieții pământești a Mântuitorului poate fi rezumat în cuprinzătoarea cerere a rugăciunii domnești: Vie împărăția Ta!

Stabilirea acestei împărății a fost rostul primordial al venirii sale între noi; răspândirea acestei împărății, ce ocrotește și formează în cadrele vremelnice cetățeni vrednici veșniciei ce vine, a fost dorința sa cea mai vie. În vederea izbândirii idealului atât de iubit, Fiul Tatălui rândulește taine, alege apostoli, îi îmbracă cu puteri suprafirești și le dă poruncă să vestiască la toată zidirea cuvântul izbăvirii, împărțind din vistieria harurilor cerești pe toți câți intră în legăturile de dragoste ale împărăției Părintelui, concretizată în biserica Hristosului său.

Veacuri au trecut. Veacuri vor mai trece. Și toate vor face mărturia acelui fapt: Împărăția cerurilor stăruie, împotriva vremii și a vrăjmașilor, neclătită, cuceritoare. Chiar și în cele mai cumplite ceasuri de cumpănă, biserica Domnului arată același aspect al siguranței: Fluctuat, nec mergitur. Pe lângă străjerii rânduiți anume de Stăpânul să steie de veghe — preoții —, vedem în totdeauna făcându-i zid nebiruit nenumărați oșteni de bine ai Împăratului Hristos: ceata mirenilor devotați în chip deosebit bisericii și gândului dumnezeesc ce-a adus-o la ființă. Zilelor de infiripare ale așezământului Legii celei Noue le este dat deja să vadă, pe lângă frângerea pâinii și propovăduirea cuvântului din partea apostolilor, și osârda diaconilor, cumințenia și curajul unor apologeți ca Iustin, Aristide, Athenagora, Clemente din Alexandria și atâția alți laici mărturisitori, apărători și răspânditori ai crezului creștin, ajutați și de zelul sfânt al atâtor femei cuvioase ca Tavita din Iopi, Priscilla, Maximilla, Anastasia, Flavia, Domitilla, Creșcenția și altele multe-multe. Atunci și mai apoi, necurmat, pân'acum la noi.

Privită în lumina acestor considerații, noua mișcare a mirenilor noștri în direcția unei activități colective intens creștine, firește că ne umple de bucurie. Știm doar prea bine ce-a însemnat și înseamnă pentru viața religioasă franceză apostolia unor literați ca de Bonald, de Maistre, Chateaubriand, Montalembert, Nicolas, Louis Veulliot; a unor militari ca Paqueron, de Sonis, Foch; a unor personalități marcante în viața publică asemenea lui de Mun, Harmel, H. Boissard, Fr. Ozanam, Papin-Dupont ș. a. E viu apoi în amintirea lumii catolice cât au făcut pentru credință în Germania un Görres (numit de Napoleon I a cincea putere mare a Europei), un Mallinkrodt,

un Windthorst; în Austria un Dr. Lueger; în Anglia un Prinț de Norfolk, Lordul de Ripon; în Irlanda un Daniel O'Connell și aiurea atâția alții, pe cari nu-i înșirăm aici, căci ar da un pomelnic sine fine. Cel mult dacă reîmproșpetăm în treacăt amintirea memorabilă a unor figuri feminine ce s'au reliefat îndeosebi prin rodnicia vieții lor sfinte în lumea împrejmuitoare ca Maria Cristina, regina ambelor Sicilii, Ana M. Taigi, Adelhaida Cini și alte tovarășe și tovarăși de apostolie vie, desfășurată privat ori în cadrele numeroaselor sodalități, confraternități și arhiconfraternități, „Acțiuni”, „Verein“-uri „conferences”, „orduri terțiare”, ș. a., de cari Apusul catolic cunoaște o mulțime.

Mirenii noștri nu le dorim decât să rămână în alvia strict bisericească, riguros catolică, a gândului de apostolie ce i-a strâns într'un mănunchiu impozant. Sunt atâtea pagini și-i atâtea de muncit pe tărîmul presei, al carității, pe stradă, în fabrici, în familii, în casarme, în învățământ, în legislație — eil și unde nu-i de muncit pentru biruința mai binelui creștin? —, încât fiecare își poate lua partea sa de trudă și de jertfă, cu vârf și indesat. Cu cât mai mulți se îmbie, cu atât mai bine. Și cu cât vor lucra mai uniți în cugete și simțiri, cu atât mai binecuvântată și mai rodnică va fi strădania lor. Presupunând un lucru: că adevărat is cărmuiți de biserică. De unde rezultă, în chip firesc, a fi ceva straniu și de încunjurat un apostolat laical ce s'ar amesteca, forțat, în chestii de viață intim bisericească, și s'ar smuige de sub cărma bisericii în cazuri ca acelea când, se are, direct, în vedere, ridicarea și educația religioasă a poporului, a tineretului și a diferitelor clase sociale, eventual apoi ar primejdi cumva punctul de vedere catolic privitor la anumite principii religioase și morale, cum ar fi când s'ar cocheta cu interconfesionalismul (M. Meschler S. I.). Nunțul apostolic din München, Dr. Andreiu Fröhwrth, azi Cardinal, spunea, în 1909, când cu constituirea „Asociației femeilor catolice” — drept răspuns la întrebarea, că ce-i mai bine să se facă: reuniuni și asociații confesionale, ori interconfesionale? — vorba bine cumpănită: Eu asta una o zic: Acțiune trainică va desfășura numai reuniunea confesională, reuniunea catolică, Asociația catolică a femeilor. Nu există creștinism fără biserică. Există numai o biserică, o singură biserică; există numai biserica zidită de Isus Hristos pe stânca lui Petru, pe stânca lui Pius”. — Face să ne însemnăm cuvântul acesta chiar dela început, ca nu cumva plutind în apele

interconfesionalismului să ne trezim în mrejele indiferentismului, ori în viroagele unui catolicism fad, incolor, stătut, fals.

Felul cum e organizat AGRU-I nostru ne dă însă cele mai bune nădejdi, că ținându-se în ogașa bună în care a pornit, va fi o forță vie a bisericii și un bogat izvor de energie morală pentru neam. Și cred că-s în asentimentul tuturor celor bine intenționați, când dau expresie gândului c'ar fi bine să se pună secura la rădăcina răului ce s'ar mai ascunde în vre-un ungher tănuț al sufletelor celor înrolați cu drag și însuflețire în mândra falangă a mirenilor-apostoli. Și asta ar trebui să se facă pe calea exercițiilor spirituale, ținute anume pe seama acestor bineveniți tovarăși de luptă întru înstăpânirea binelui și lățirea împărăției lui Dumnezeu printre ai noștri. Când, unde și cine să țină aceste exerciții nu-i prea greu de hotărât, odată ce însemnătatea chestiei e înțeleasă și cântărită cu pricepere.

Pentru muncă de apostoli, trebuie să suflăm de apostoli. Iar exercițiile spirituale s'au dovedit a fi și pentru mireni excelente laboratorii spirituale, din cari ies apostoli luminați și statornici pe căile idealului râvnit, — adecă tocmai ceea ce dorește și biserica noastră dela orice mirean ce știe prețului după cuviință comorile credinței și care înțelege să se pună cu trup și suflet în slujba Domnului și a deapropelului său. Impământentirea exercițiilor spirituale pentru mireni e reclamată imperios de adânci resoane de apostolie conștie, și toemai de aceea nădăjduim să fie cât mai în grabă un fapt accompli și la noi, cum e pretutindenea în lumea catolică, unde se face într'adevăr apostolie de fapt.

Cine vrea serios scopul, acela trebuie să vrea și mijloacele ce duc la el. Apostolatul mirenilor nu face excepție dela regula aceasta. Contrarul nici că e posibil să-i treacă cuiva prin minte.

Două Cardinali mai puțin. Sâmbăta trecută s'a stins la Roma, în vârstă relativ tină de abia 62 ani, *Cardinalul Carol Perosi*, secretarul sacrei Congregații consistoriale. După preoțirea sa, din 1891, a servit eparhiei sale

de origine Mantova, până când Papa Pius al X-lea, care-l cunoștea de pe timpul când i-a fost episcop, l-a chemat în 1903, la Roma, încredințându-i aici oficii și însărcinări din cele mai delicate. Urmașul acestuia, Papa Benedict al XV-lea, l-a introdus în Congregațiile papale, iar actualul Pontific l-a ridicat, în 1926, la înalta demnitate de Cardinal, din rândul diaconilor. A dus viață spirituală de model, pe care durerile fizice ale boalei (încă din 1928 a trebuit să i-se amputeze un picior, iar acum înainte de moarte s'a încercat o salvare prin amputarea celuilalt) au ridicat-o și mai mult în ochii celor ce au putut să-l cunoască.

Al doilea purpurat, care s'a stins săptămâna aceasta — tot în urma unei operații (de apendicită) — este *Cardinalul Merry del Val*, care se stingea la vârstă de 65 ani. Născut la Londra, tinărul prelat, apucat de curând pe cariera diplomației papale, a cunoscut o ascensiune uimitoare, întru cât în 1903, la vârstă de abia 38 ani, a ajuns între primii Cardinali creați de Pius al X-lea, care l-a făcut numai decât și Secretarul de stat al Sfântului Scaun. Slujba aceasta a menținut-o până la venirea lui Benedict al XV-lea, când a fost înlocuit cu Card. P. Gasparri, rămânând și pe mai departe un sfetnic intim și influent al Papilor.

Prin moartea acestor doi Cardinali, numărul lor s'a redus la 61, așa că în Colegiul purpuratilor sunt iar 9 vacanțe.

Conferențele Reuniunii „Sf. Maria“ din Cluj. Incepând cu prima săptămână a Postului mare, Reuniunea «Sf. Maria» din Cluj aranjează săptămânal câte o conferință asupra problemelor atingând familia creștină. Primele șase anunțate până acum sunt următoarele: 6 Martie, *Dr. Augustin Fopa*: Dela familia păgână la familia creștină; 13 Martie, *Dr. Alexandru Rusu*: Familia creștină și indisolubilitatea căsătoriei; 20 Martie, *Dr. Aloisiu Tăutu*: Drepturi și datorii în familia creștină; 27 Martie, *Dr. Victor Macaveiu*: Divorțul, dușmanul familiei; 3 Aprilie, *Dr. Iuliu Hațiegan*: Familia ca temelie al societății; 10 Aprilie, *Ion Agârbiceanu*: Viitorul românismului și familia creștină.

Pe calea progresului

Un nou aspect al pastorației încă cere câteva informațiuni și sancțiuni

Discuția încinsă în jurul controlului ricesc a luat o amploare respectabilă, a de interesantă și, mai pe sus de toate, instrum. Urmările acestei discuții nu pot fi cele mai bune, având să ducă la soluții vor da un impuls mai intensiv activității storale. Sunt două idei, două teze, susținute ambele cu multă abilitate. Fără să putem importanța și adevărul aserțiunilor păr. E pentru viața practică opiniunile se grupă totuși mai mult în jurul ideii păr. Borza urmat lămuriri precise și prețioase din păr. Belu și Dr. Cerghizan*).

Controlul se impune, pentru că sunt mării, abuzuri, neglijențe în predică, cate sf. liturgie, sf. taine. Dar controlul, cu o cînțele lui naturale: informațiuni exacte, cere și luarea măsurilor reclamate de în jurări, se impune și din alt punct de vedere decât acela al abuzurilor și neglijențelor tivitarea pastorală are și un alt aspect, privită și din acest alt punct de vedere ajunge la acelaș postulat, la aceeaș concluzie. Iată despre ce este vorba.

E un adevăr incontestabil, că după sboale, revoluții — cataclisme în sinul societății omenești —, urmează totdeauna și prefaceri sociale. După încăierarea uriașă, diafă, a cărei martori am fost, a urmat: tatea națională, împlinirea visului secular mediat reforme importante: reforma agrară, votul universal. Urmările acestor reforme teren politic, economic și social, nici nu putem prevedea acum. Mai putem adăuga experiența celor mulți de pe front, apoi voltarea nemaipomenită a tehnicii, cu mizele ce rezezi de comunicație și presa, care bate pretutindeni, toate acestea ne dau îndreptățirea să credem că reforme atât de radicale vor schimba satelor, dar vor produce mai ales o schimbare în mentalitatea credincioșilor noștri.

* Articolul s'a scris înainte de a se fi putut lămuririle date mai recent, în ultimii doi numere ai revistei „Unirea”.

Foița „Unirii“

In chestia modei Un decret recent al s. Congregații a Conciliului

Ultimul număr (27 Ianuarie) al buletinului oficial al Sfântului Scaun «Acta Apostolicae Sedis» publică, cu data 12 Ianuarie 1930, un important decret în chestia atitudinii ce se impune tuturor față de excesele și extravagantele modei feminine, pe care — potrivit promisiunii din numărul ultim — îl dăm aici, în întregime, în traducere românească.

În virtutea supremului său apostolat, pe care-l deprinde în biserică din mandat divin, Preasfințitul Nostru Domn Papa Piu al XI-lea n'a încetat nicicând să inculce, cu vorba și în scris, acel îndemn al sf. Pavel care zice: „Femeile cu cinste, cu sfială și cu bunăcuvință să se îmbrace... și cu fapte bune (să se împodobescă), precum se cuvine unor femei ce mărturisesc că se tem de Dumnezeu“ (1 Timoteiu 2, 9-10).

Cu orice ocazie potrivită, acelaș Pontific suprem a reprobato și a condamnat, adeseori, cu cea mai mare energie felul neonest de a se îmbrăca, ajuns azi ici-colo un obicei chiar și al femeilor și fetelor catolice, obicei, care nu numai că ofensează grav decorul și grația femeiască, dar duce în mod fatal și la ruina temporală a femeilor înseși și, ce e mai rău, la primejduirea mântuirii eterne a lor și a altora.

Nici o mirare deci, dacă, după cum se cuvenea unor servitori ai lui Hristos, Episcopii și alți Ordinari, fiecare în dieceza sa, s'au opus în tot chipul și cu un singur glas acestei licențe și precocități răufăcătoare, suportând cu inima liniștită și forte batjocurile și glumele proaste, ce li s'au adus, pe acest motiv, din partea răuvoitorilor. Această sacră Congregație, careia i-s'a încredințat disciplina clerului și a poporului, aprobă și laudă după vrednicie această grijă și acțiune a Păstorilor sacri, îndemnându-i cu tot dinadinsul să insiste asupra hotărârilor și aranjamentelor adoptate și să lucreze în această direcție cât mai stăruitor și din toate puterile, până când boala aceasta pestiferă nu va fi definitiv extirpată din traiul onest al oamenilor.

Și pentru ca lucrul să poată fi dus mai ușor și mai sigur, la bun sfârșit, această sacră Congregație, a decis să dispună în cauză, din mandatul Preasfințitului Domn, următoarele:

1. Parohii mai ales și predicatorii, urmând cuvintele sf. Pavel (2 Tim. 4, 2) să insiste cu orice prilej, să mustre, să certe, să îndemne, ca femeile să poarte vestminte, cari să dovedească sfială și cari să fie ornament și scut al virtuții; și să advertizeze pe părinți să nu permită fetelor purtarea de haine indecente.

2. Părinții, aducându-și aminte de greaua îndatorire de a se îngriji de educația, în primul rând religioasă și morală, a copiilor, să aibă grijă specială, ca fetele să-și însușiască,

chiar din primii ani, o instrucție creștină solidă și ca ei înșiși să cultive stăruitor în fletul lor, cu vorba și cu pilda, iubirea virtuții, modestiei și a castității; iar familia să se imitănd pildele Familiei sacre, a și-o forma guvernă astfel, ca toți membri ei să găsească în sinul ei motive și îndemnuri pentru înțelegerea și păzirea sentimentului sfielii.

3. Aceiași părinți să-și ferească copiii dela exercitări și concursuri gimnastice pușt, iar dacă totuși vor fi silite să participe la ele, să caute ca ele să poarte vestminte deosebit de oneste, și să nu le permită niciodată să se îmbrace în vestminte neoneste.

4. Conducătoarele internatelor și învățătoarele școlilor să se silească a trezi în sufletele elevelor iubirea modestiei în așa măsură, încât ele să fie gata a se îmbrăca statornic cu modestitate.

5. Aceleași conducătoare și învățătoare să nu admită în internate și școli pe fetele — făcând excepție nici cu mamele lor —, care poartă vestminte puțin oneste, iar pe cele care au fost admise, dacă nu se îndreaptă, să le dimită.

6. Călugărițele, potrivit dispoziției date de s. Congregație a Religioșilor, la 23 August 1928, să nu primească în internatele, școlile, oratoriile și recreatoriile lor fete cari nu servă obiceiul creștinesc de a se îmbrăca, și să nu primească să nu le tolereze acolo; de altă parte să aibă la educarea elevelor grijă specială.

Fără îndoială suntem la începutul unei epoci noi! Omenimea se frământă, diferitele clase sociale caută alte orientări de viață, nizuindu-se a cuprinde un loc cât mai important în societate. Spre aceasta luptă: muncitorii, intelectualii și economii; în acest sens putem zice, că „acum se pune lumii așezământ nou“.

Preotul, care trăiește în mijlocul poporului, de multeori nici nu-și dă seama de această schimbare lentă, ce se produce în sufletul credincioșilor săi. El vede pe oamenii de acum douăzeci-treizeci de ani. Ori, scurt: preotul nu cunoaște spiritul timpului, un factor foarte important al pastorației. Nu observă, că poporul, care a primit independența politică și economică, dorește să-și păstreze această independență și în alte acțiuni ale sale.

Acum, ce se întâmplă? E vorba de edificarea bisericii, caselor parohiale, chestiuni comunale, economice, politice. Preotul vrea să biruiască exclusiv punctul lui de vedere. Și se înșală în credincioșii săi, căci întâmpină rezistența dărză. Intrată apoi vrajba în sat, e greu de potolit, mai ales că preotul prin vehemență, intransigență, materialism exagerat, a pierdut stima credincioșilor.

Ori cum ar fi cazul, controlul activ și sincer e indispensabil. Și nu e de ajuns controlul singur, trebuie informații exacte, sincere mai marilor. Indrumări, măsuri, cari au în vedere numai interesul bisericii.

Judecând din acest punct de vedere, cred, că dacă am suferit pierderi dăruoase, le-am suferit tocmai din aceste lipsuri: ale controlului și informațiilor exacte și la timp! Controlul intern, al conștiinței, e ideal și pentru acesta trebuie să luptăm neîncetat, mai ales noi preoții, dar se dovedește în multe cazuri in-existent, ori insuficient. Criza morală a atins și părți mai nobile în societate. Sunt cazuri dureroase.

Nu cunoaștem apoi lucruri mărunte la aparență, dar cu atât mai supărătoare, când preoții nu răspund la zeci de scrisori? Nu sunt cazuri, când ai lipsă de un extras matricular urgent, dar ești pierdut, căci așteptarea-i zadarnică? La termen nu ai documentul. Să

în sufletul lor să prindă rădăcini adânci iubirea sfintei pudori și a sfielii creștine.

7. Să se înființeze și cultivate reuniuni pii de femei, cari să-și pună de scop, ca prin sfaturi, exemple și fapte, să împiedece abuzul de a purta vestminte nepotrivite cu modestia creștină, și să promoveze curățenia moravurilor și cuviința îmbrăcăminteii.

8. În reuniunile pii de femei să nu se admită de acelea cari poartă vestminte neonest; iar dacă vor fi fost admise, și mai târziu păcătuiesc în acest punct și, admoniate fiind, nu se îndreaptă, să fie scoase din ele.

9. Fetele și femeile, cari poartă vestminte indecente, să fie oprite dela sfânta împărtașanie și dela slujba de nănași în sacramentele botezului și mirului, și, dacă va fi cazul, să se oprescă chiar și dela intrarea în biserică.

10. Având peste an serbători, în deosebi serbătorile P. C. Fecloare, cari îmbie ocazie specială pentru inculcarea modestiei creștine, parohii și preoții cari conduc reuniunile și asociațiile catolice, să nu omită a readuce și împrietini pe femei, prin cuvântare potrivită, cu obiceiul de a se îmbrăca creștinește. Iar în serbătoarea Imaculatei concepții a P. C. Fecloare să se țină, an de an, în toate bisericile catedrale și parohiale rugăciuni speciale în acest scop, făcându-se, unde se poate, chiar în predica de serbătoare către popor, îndemnuri potrivite.

11. Consiliul eparhial de supraveghere,

zicem, că sunt cazuri rare, dar sunt! Tot lipsei de control este a se atribui și inconvenientul, când preoți nevinovați sunt hărțuiți, din cauza vre-unui neastâmpărat din parohie! Să nu răzimăm deci prea mult pe ceea ce ne poate da indemnul lăuntric al datoriei preoțești, ci să insistăm — chiar în scopul de-a sprijini acest indemn, desigur foarte important — pentru control, informații exacte și sancțiuni ne-întârziate!

Avem firma convingere, că de pe urma lor nu poate veni decât bine.

Pr. Emil Tatar
administrator protopopes

Știri mărunte

TOT PENTRU RESTANȚIERI. Conformându-ne avizurilor date, începem acum cu aranjarea mandatelor de plată și anume în ordinea vechimei restanțelor. Ceice le vor primi sunt rugați să nu le refuze, fiindcă prin aceasta își sporesc numai cheltuielile cu avocatul. Primele mandate le vom da la poștă pe ziua de 15 Martie, un nou termen până la care mai așteptăm achitarea, spre a cruța cheltuielile în plus ale restanțierilor, cari își vor înțelege datoria să se achite.

Personale. P. Ven. Ordinariat arhidiecezan a numit pe p. *Candit Lie* adm. parohial la Daia română.

— P. Ven. Ordinariat de Gherla a numit protopop onorar pe p. *Simion Meciș*, paroh în Traniș, iar pe p. *Vasile Enghuș* l-a numit administrator local la Halmoșd.

Mișcare în diplomație. În locul dlui *Caius Brediceanu*, numit trimis extraordinar și ministru plenipotențiar la Viena, a fost numit trimis extraordinar și ministru plenipotențiar la Vatican d. *Nicolae Petrescu-Comnen*. Numirea e făcută pe ziua de 1 Martie c. Tot pe această dată a fost numit d. *Carol M. Mitileneu* trimis extraordinar și ministru plenipotențiar la Stockholm.

Locale. Dumineca viitoare, prima a sf. Paresimi, va predica în catedrală p. *Liviu Racoșian*, secretar mitropolitan.

— În legătură cu încălzirea bisericii catedrale, s'a făcut în absida de către miază-noapte

despre care dispune declarația din 22 Martie 1918, să se ocupe anume, măcar odată pe an, de mijloacele și căile cele mai potrivite pentru a promova cu rezultat modestia femeilor.

12. Iar pentruca această acțiune salutară să reușească mai bine și mai sigur, Episcopii și ceilalți Ordinari ai locurilor, sunt obligați ca tot la trei ani, deodată cu raportul lor asupra învățământului religios — despre care se dispune în literile „Orbem catholicum“, date, Motu proprio, la 29 Iunie 1923 — să încunoștiințeze această s. Congregație și despre situația și împrejurările între cari se găsește obiceiul femeilor de a se îmbrăca, precum și despre ceea ce s'a făcut în legătură cu dispozițiile acestei Instrucții.

Calea ferată a Vaticanului. Noua cale ferată a Vaticanului, pe care statul italian e dator s'o construiască în timp de un an dela ratificarea contractului Lateran, va avea o lungime totală de 856 metri. Gara va avea o lungime de 279 m. și va fi provăzută cu două rânduri de șine și un peron de 10 m. lățime. Deși noua linie de cale ferată e foarte scurtă, ea va cuprinde mai multe clădiri, având o deosebită valoare arhitectonică. Cheltuielile se ridică la 18 milioane lire. Se lucrează febril la înființarea acestei linii.

Cetiți și răspândiți „UNIREA“

dela intrare și un aranjament pentru ascultarea mărturisirilor. Terminat chiar acum la începutul sfintelor Paresimi, când încep mărturisirile de Paști, lumea credincioșilor noștri are un nou motiv de a prețui după vrednicie catedrala întinerită a Blajului. După informațiile ce avem, curatoratul bisericii va arăta prin afiș timpul când se pot face în catedrală mărturisiri și se va îngriji ca la timpul numit credincioșii să nu fie siliți să aștepte pe preotul confesar, fiind acesta totdeauna la îndemână. Pentru început, până când publicul se va obișnui cu acest nou aranjament, mărturisirile se vor putea face în tot decursul Inseratului și Mănecatului din prezua, respectiv ziua, Duminecilor și serbătorilor, stând preoții, în caz de afluență, la dispoziția penitenților și după terminarea acestor servicii divine. Penitenții, cari vor dori să se mărturisească în afară de acest timp, vor anunța aceasta la portarul Seminarului teologic, care va încunoștiința pe preotul ce s'ar găsi la Seminar disponibil.

— O a doua șezătoare artistică-literară, ținută în cadrele «Reuniunii meseriașilor și comercianților români din Blaj», a întrunit și Dumineca trecută un public numeros și ales la conferența președintelui reuniunii, d. prof. Dr. Coriolan Suci, care s'a ocupat de Napoleon Bonaparte, în culmea gloriei sale. O declamație potrivită și două puncte de muzică, susținute de orchestra liceului, sub conducerea dlui profesor C. Cherebeșu, au întregit avantajos programul șezătorii.

Parlamentul pentru văduva lui G. Coșbuc. Implinindu-se 10 ani dela moartea marelui poet ardelean George Coșbuc, parlamentul o votat, săptămâna trecută, o lege, prin care văduvei lui Coșbuc i-se acordă o pensie viageră de 10,000 Lei lunar. Proiectul de lege s'a depus din inițiativă parlamentară, având în fruntea deputaților semnatari pe însuși c. Ștefan Ciceo-Pop, președintele Camerii. Legea a fost votată de Cameră în unanimitate.

Concurse. P. Ven. Ordinariat arhidiecezan publică, cu terminul de 10 Martie c. concurs la parohiile Bradu (prot. Sibiu), *Intregalde* (prot. Alba-Iulia), *Merșori* (prot. Pogăceaua), *Iernuteni* (prot. Reghin) și *Bârdești* (prot. Mureș-Săcuime).

† **Ioan Socaciu**, tatăl profesoarei Aurelia Socaciu dela liceul nostru de fete și socrul p. Iuliu Maior, directorul ajutor al liceului nostru de băieți — cărora le transmitem și pe această cale condoleanțele noastre — s'a stins, aici în Blaj, la 24 Februarie c. în anul 55 al vieții și 31 al fericitei sale căsătorii. Il deplâng numeroase rudenii. — Fie-i partea cu dreptii!

Telefonul „Unirii“

P. Cluj. Scriptura zice: „Responde stulto secundum stultitiam ejus, ne sibi sapiens videatur“, și are dreptate. Maxima și-a păstrat pe deplin adevărul și poate că în cazul de care ne scrieți nici că s'ar putea ceva mai bun, decât s'o aplicați pe deantregul Atâta doar, că aplicarea e bine s'o faceți cât mai mănșat, în spiritul vremii de astăzi.

Mai multora. Interesându-ne la locul competent Vă putem anunța, că lucrările pentru Albumul comemorativ se urmează cu zor, sosind până acum și o întreagă serie de colaborări din afară. Intre acestea multe și dela persoane cari n'au fost invitate în chip special, dar cari și-au dat seamă, că un cuvânt din partea lor nu poate fi — cum în adevăr e cazul — decât bine venit. O puteți face deci, liniștit și Dvoastră și asta cu atât mai mult, că din Blaj, bunăoară, încă n'a fost invitat nime în chip special la colaborare, fără ca prin aceasta să se fi simțit cineva stingherit în partea sa de contribuție pentru o cât mai bună reușită a serbărilor noastre jubilar. În familie lucrările se aranjează fără prea multe forme și totuși mult mai bine și mai trainic decât, la aranjamentele, făcute cu atâtea menajamente, față de cei din afară. La muncă deci fără nici o întârziere și să fiți deplin asigurați, că, sosind la timp, contribuția Dvoastră va fi onorată și utilizată în măsura ce i-se cuvine. Dându-Vă aceste lămuriri, am răspuns, credem, și altora, cari puteau să ne pună întrebări similare.

G. Prisăcen. În chestia, de care Vă interesați, putem să Vă dăm chiar răspunsul Penitențiariei apostolice, publicat în numărul ultim din „Acta Apostolicae

Sediul și este următorul: Odată cu prelungirea jubileului papal până la 30 Iunie 1930, s'au prelungit până la această dată și toate grațiile și privilegiile speciale concese prin Constituția apostolică „Auspiciantibus Nobis”, prin care se publicase anul trecut jubileul papal extraordinar. S'au prelungit deci și indulgența plenară, pe care preoții o pot aplica în fiecare sacrificiu liturgic, cutărui suflet din Purgator ales de ei, și aceasta independent de aplicarea specială a liturghiei, rămasă la dispoziția lor.

L. Poptelea. După informațiile ce avem, Cursul pregător de preoți dela noi se sistează definitiv anul acesta, urmând ca ceice nu vor fi făcut încă toate examenele să-și continue studiile pe cale particulară. Candidații noi nu se vor mai primi însă sub nici o condiție și aceasta pentru motivul că nu mai avem criza de preoți din primii ani de după războiu. La preoție se mai poate intra la Blaj numai cu absolvență de liceu și bacalaureat.

S. Timișoara. Am primit 100 Lei. Adresa am corectat-o. De aici trimitem gazeta totdeauna Sâmbătă seara. Vă rugăm cereți la posta dela Dvoastră. Cu siguranță acolo o oprește cineva.

Dr. C. Olcott Ave (America). Prin „P. S.” din Lugoj, am primit 320 Lei în contul abon. pe 1930.

Parohia. Berivoii mari. Am primit abonamentul pe 1929 și 1930. Chitanțele cerute le-am trimis.

Oficiul parohial. Târgu-Lăpușului. Chitam primirea abonamentului pe anul 1929.

B. Făgăraș. Confirmăm primirea sumei de Lei 200, abonament pe anul 1930.

Oficiul parohial. Pișcolt. Am primit 200 Lei. Achitat până la 31 XII 1929.

R. Alba-Iulia. Chitam primirea sumei de 200 Lei, abonament pe 1929.

M. Prisaca. Am primit suma de 100 Lei. Mai restați încă cu 300 Lei.

S. Beius. Am primit abonamentul pe jumătatea întâie a anului curent.

B. Cârnecea. Prin „U. P.” am primit 200 Lei, abonament pe 1929.

Dr. A. Focșani. Confirmăm primirea abonamentului pe anul curent.

P. Chișinău. Am primit 400 Lei. Mulțumim pentru suprasolvire.

Parohia. Vasad. Chitam primirea abonamentului pe anul 1930.

T. Oradea. Am primit 500 Lei. Achitat până la 30 VI 1930.

Dr. V. Târgu-Mureș. Am primit abonamentul pe anul curent.

P. Apșa de mijloc. Am primit abonamentul pe anul 1929.

B. Santău. Am primit 200 Lei, abonament pe 1930.

Capitulul mitropolitan gr.-cat. — Blaj

Nr. 26—1930.

Concurs

Capitulul mitropolitan gr.-catolic din Blaj, publică concurs pentru închirierea, pe 3 ani, a casei fundamentale din piața In. M. Clain (Farmacia românească), pe ziua de 1 Aprilie 1930. Pe lângă locuința din mai multe camere, casa are și 2 prăvălii cu ferrești mari.

Cei ce reflectează la ea, să-și înainteze ofertele de chirie, închise, la Administrația centrală capitulară, până în 15 Martie 1930.

Blaj, la 25 Februarie 1930.

Iacob Popa
canonic-prepozit

1-2

„AJUTORUL” Bancă de Credit, Comerț și Economii, Soc. An. TEACA

CONVOCARE

Domnii acționari ai Institutului de Credit, Comerț și Economii „AJUTORUL” Soc. An. în TEACA, sunt invitați în sensul §-lui 10 al statutelor, la a

IV-a ADUNARE GENERALĂ ORDINARĂ

care se va ține în Teaca, Marți 18 Martie 1930, ora 10 în localul Institutului cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Raportul Consiliului de administrație și a Comitetului de cenzori pe gestiunea anului 1929, aprobarea hotărârilor aduse în 19 Martie 1929 și darea absoluturii pe gestiunea anului 1929.
3. Distribuirea beneficiului net de pe 1929.
4. Intregirea Consiliului de administrație cu 4 membri și a Comitetului de cenzori cu 1 membru.
5. Eventuale propuneri anunțate Consiliului de administrație.
6. Inchiderea adunării.

Vor avea dreptul a lua parte la această Adunare generală toți acționarii, înscriși în registrul de acționari, cari vor depune acțiunile lor la sediul Băncii până în ziua de 15 Martie 1930.

Acționarii votează în persoană, sau prin mandatari autorizați, cari trebuie să fie și ei acționari.

Dacă adunarea generală nu va întruni majoritatea cerută de statute pentru a putea delibera și a lua hotărâri, ședința se amână pentru 8 zile și anume pentru ziua de 25 Martie 1930, când se va ține, fără altă convocare la aceeași oră și același sediu, oricare ar fi capitalul prezent, sau reprezentat.

ACTIVE		Bilanțul General încheiat la 31 Decembrie 1929		PASIVE	
Cassa și disponibil la bănci		443.457	—	Capital	2,000.000
Cambii scontate	6,780.087	—	—	Fonduri de rezervă	101.160
Cambii cu acoperire hipotecară	1,067.000	—	—	Depuneri spre fructificare	4,479.213
Cambii scont industrial	175.000	8,022.087	—	Reescont	2,676.200
Credite de cont-curent		635.822	—	Interese transitorii	144.793
Mobilier		50.000	—	Profit curat	350.000
Imobiilele Institutului la Teaca și fil. Râciu		600.000	—		
		9,751.366	—		9,751.366

DEBIT		Contul de Profit și Pierdere încheiat la 31 Decembrie 1929		CREDIT	
Interese la depuneri și reescont		646.185	—	Interese și comisioane	1,444.895
Salare		226.900	—		
Chirie		32.000	—		
Spese generale		189.810	—		
Profit curat		350.000	—		
		1,444.895	—		1,444.895

Moise Petric, director executiv,
contabil autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Ioan Hossu Alexandru Gherghel Simion Chibuletean Dr. Aurel Caliani Augustin Pop Vasile Man Ioan Pop Teofil Hossu
președinte

Subsemnatul comitet am examinat Conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele Institutului.

Dionisie P. Decel, prezident

Alexandru Moga

Aurel Marinovits

Teodor Bunuș

== Mama și copilul să întrebuițeze numai inofenzivul săpun HÖFER ==